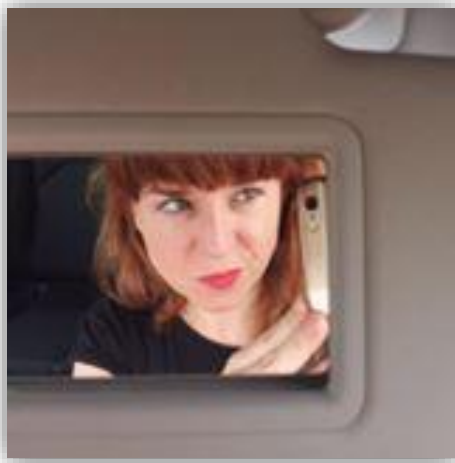

Poemes de RAQUEL CASAS AGUSTÍ

Extrets del llibre *Estimar Nick Kamen* (El Cep i la Nansa Edicions, 2020),
Premi Ciutat de Palma Joan Alcover de Poesia 2019.

4.

Totes les nits espero la forma dels teus ulls
i que la foscor em purifiqui
perquè vull tornar a tenir tretze anys,
no vull que el cos em configuri.
La llibertat és esperar-te arran del llit,
esperar-te sola, esperar-te de nit,
escoltar les teves cançons *I promised myself...*

Només hi ha nit i paraules i una nena
amb els punys tancats com un animal dissecat.

Aquesta nit t'he tornat a esperar, Nick,
estirada al llit com una dona boja i ofegada,
com una Ofèlia qualsevol,
com un tall,
com un dol.
I se m'ha esborrat la cara;
me l'hauré de dibuixar un altre cop
ca
da
ma
tí.
La cara de son, la cara d'aquells que mai no dormen
perquè un tall profund els obre
el pit.

21.

Hi ha un cos surant a la piscina, Nick, amor meu.
Hi ha un cor surant, un cor inexpert,
un cor de nena que arrossega un cos
fins a l'aigua
perquè no s'ompli de mosques.

No volia morir-me, *habib*, ara
o mai?

Un cor com un niu surant sense aire
com un àngel excessiu i els ulls
de verge encara oberts,
encara vivint sense viure en ella.

Potser tu no.
Potser tu vius uns segons abans que la resta
en la nit més fosca de l'ànima.
I jo surant en una piscina sense respirar,
surant com una estrella que s'ha apagat misteriosament,
amor meu.

Hi ha un cos, el meu?, que va i ve dintre l'aigua
len ta ment inflat
com una bèstia que no ha après a nedar
contra la primavera:
collige
virgo
rosas!

A casa encara no saben que no he tornat.

